

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

5. zdecydowanie domaga się od władz izraelskich, aby zezwoliły na swobodny dostęp do wsparcia humanitarnego i pomocy w Strefie Gazy, a także do zagwarantowania ciągłego i dostatecznego napływu pomocy przez korytarze humanitarne; wzywa władze izraelskie, aby zezwoliły prasie międzynarodowej na śledzenie wydarzeń na miejscu;
6. wzywa Izrael do wypełnienia zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa humanitarnego; wzywa Hamas do zaprzestania ataków raketowych oraz do przyjęcia odpowiedzialności poprzez zobowiązanie się do zaangażowania w proces polityczny, którego celem jest przywrócenie dialogu między Palestyńczykami, oraz zaangażowania w trwający proces negocjacyjny;
7. wzywa Unię Europejską do zajęcia bardziej zdecydowanego i jednolitego stanowiska politycznego oraz zachęca Radę do skorzystania z możliwości współpracy z nową administracją USA w celu zakończenia konfliktu porozumieniem opartym na rozwiązaniu „dwa państwa dla dwóch narodów”, aby stworzyć nowy, pokojowy regionalny system bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie;
8. podkreśla ogromne znaczenie odnowienia działań na rzecz wewnątrzpalestyńskiego pojednania między wszystkimi grupami społeczeństwa palestyńskiego, w oparciu o zawarte w dniu 8 lutego 2007 r. porozumienie z Mekki, w którym zaakceptowano wcześniejsze porozumienia, w tym prawo Izraela do istnienia; podkreśla w związku z tym potrzebę stałego połączenia geograficznego pomiędzy Strefą Gazy a Zachodnim Brzegiem oraz pokojowego i trwałego politycznego zjednoczenia tych dwóch terytoriów;
9. podkreśla, że tylko rzeczywisty postęp na drodze do pokoju oraz znaczna poprawa sytuacji na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy mogą wzmocnić prawowitość Autonomii Palestyńskiej;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, rządowi Izraela, Knesetowi, rządowi i parlamentowi Egiptu oraz sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich.

Sytuacja w Rogu Afryki

P6_TA(2009)0026

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie sytuacji w Rogu Afryki

(2010/C 46 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w krajach Rogu Afryki,
- uwzględniając sprawozdanie z misji w Rogu Afryki przyjęte przez Komisję Rozwoju w dniu 8 grudnia 2008 r.,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

- A. mając na uwadze, że nierozstrzygnięte konflikty graniczne między Etiopią a Erytreą oraz między Erytreą a Dżibuti wywierają negatywny wpływ na pokój i bezpieczeństwo w Rogu Afryki; mając na uwadze, że sytuacja w Somalii pogorszyła się do poziomu jednego z najgorszych na świecie kryzysów z zakresu kwestii humanitarnych i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że sytuacja w Sudanie stanowi poważny czynnik ryzyka zagrażający bezpieczeństwu w regionie,
- B. mając na uwadze, że Etiopia i Erytrea zakończyły wojnę podpisując wynegocjowany na arenie międzynarodowej „porozumienia z Algieru” przewidujące pokojową misję operacyjną ONZ (UNMEE) oraz utworzenie Komisji Granicznej Etiopia–Erytrea (EEBC), między oboma stronami występują jednak nadal różnice w zakresie wdrożenia tych porozumień oraz decyzji Komisji Granicznej; mając na uwadze, że mandat misji UNMEE miał zakończyć się w dniu 31 lipca 2008 r., gdyż Erytrea utrudniała misję a Etiopia odmówiła wdrożenia orzeczeń EEBC w odniesieniu do spornego obszaru miejscowości Badme,
- C. mając na uwadze, że w czerwcu 2008 r. przemoc nasiliła się w obszarze Ras Doumeira na granicy między Erytreą i Dżibuti, w wyniku czego zginęło 35 osób i dziesiątki zostały ranne; mając na uwadze, że w dniu 12 czerwca 2008 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ wezwała obie strony do zobowiązania się do zawieszenia broni i wycofania wojsk oraz przywrócenia status quo ante (przedwojennego stanu rzeczy); mając na uwadze, że obecnie sytuacja uspokoiła się, jednak z uwagi na bliskość wojsk występuje ryzyko eskalacji,
- D. mając na uwadze, że w dniu 29 października 2008 r. etiopska misja handlowa, kwatera ONZ oraz pałac prezydencki w stolicy Somalilandu Hargeysie stały się celem samobójczych ataków bombowych, a jednocześnie, miały miejsce ataki w Bossaso w regionie Puntland w Somalii, w związku z którymi aresztowano kilka osób,
- E. mając na uwadze, że w listopadzie 2008 r. odbyła się w Dżibuti nowa runda negocjacji, w wyniku której przedstawiciele przejściowego rządu federalnego oraz opozycyjnego Sojuszu na rzecz Ponownego Wyzwolenia Somalii - frakcja Dżibuti podpisali ugodę o podziale władzy i obie strony publicznie wyraziły swoje poparcie dla komisji śledczej ds. zbadania łamania praw człowieka w Somalii,
- F. mając na uwadze, że na konferencji w dniu 29 października 2008 r. w Nairobi – z udziałem przedstawicieli tymczasowych instytucji federalnych i posłów do przejściowego parlamentu federalnego – Międzyrządowy Organ ds. Rozwoju (IGAD) przyjął siedmiopunktowy plan wsparcia procesu pokojowego w Somalii i wprowadził mechanizm monitorowania jego wdrożenia,
- G. mając na uwadze, że od listopada 2008 r. Etiopia stopniowo wycofuje swoje wojska z Mogadyszu i pozostałych miejsc w Somalii, w których się jeszcze znajdują; mając na uwadze, że AMISOM (misja Unii Afrykańskiej), która od marca 2007 r. zasadniczo ograniczała swą obecność do Mogadyszu, znajdzie się teraz na tym terenie sama,
- H. mając na uwadze, że tymczasowemu rządowi federalnemu Somalii nie udało się w ciągu czterech lat utworzyć rządu cieszącego się szerokim poparciem; mając na uwadze, że wskutek niedawnej rezygnacji prezydenta Abdullahiego występuje realne niebezpieczeństwo, iż rywalizujące frakcje mogą wznowić walki,
- I. mając na uwadze, że piractwo stanowi następne poważne wyzwanie w zakresie bezpieczeństwa w regionie Rogu Afryki; mając na uwadze, że walki z piractwem nie uda się wygrać jedynie metodami wojskowymi, ale wynik jej zależy głównie od skutecznego promowania pokoju, rozwoju i budowania państwowości w Somalii; mając na uwadze, że wskutek piractwa Światowy Program Żywnościowy (WFP) musiał zawiesić dostawę pomocy żywnościowej dla Somalii, co pogorszyło i tak już niepewną sytuację humanitarną,
- J. mając na uwadze, że w dniu 8 grudnia 2008 r. UE wszczęła operację morską EU NAVFOR Somalia (operacja Atalanta), mającą na celu ochronę konwojów morskich WFP oraz innych statków handlowych pływających u wybrzeży Somalii,

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

- K. mając na uwadze, że nieudane wdrożenie kompleksowego porozumienia pokojowego (CPA) między północą a południem Sudanu może doprowadzić do secesji, istnieje też prawdopodobieństwo, że będzie mu towarzyszył konflikt zbrojny dotyczący udziałów w zasobach ropy w regionie granicznym; mając na uwadze, że secesja taka prowadzić będzie najprawdopodobniej do całkowitego rozpadu kraju, kiedy to Darfur i część wschodnia będą usiłowały uzyskać niezależność i nastąpią walki międzyetniczne, które podsyca dodatkowo udział krajów ościennych, w tym Erytrei,
- L. mając na uwadze, że Dżibuti nadal stoi wobec olbrzymich wyzwań, a wobec światowego kryzysu żywnościowego jego sytuacja staje się alarmująca; mając na uwadze, że Ogaden, region w prowincji Somali w Etiopii, dotknięty jest wielką suszą, a kontrolowana przez rząd pomoc żywnościowa przeznaczona dla jego mieszkańców nie dociera do nich pomimo niedawnych postępów w dostarczaniu pomocy żywnościowej przez WFP w tym regionie z uwagi na zgłaszane nadal opóźnienia wywołwane koniecznością uzyskania od wojska zezwolenia na poruszanie się w prowincji Somali,
- M. mając na uwadze, że UE jest od wielu lat poważnie zaniepokojona sytuacją we wszystkich krajach Rogu Afryki dotyczącą praw człowieka, praworządności, demokracji i ładu administracyjno-regulacyjnego; mając na uwadze, że istnieją wiarygodne doniesienia o arbitralnych zatrzymaniach, pracy przymusowej, torturach i złym traktowaniu więźniów, jak również prześladowaniach dziennikarzy i represjach politycznych w regionie,
- N. mając na uwadze łamanie praw człowieka w Somalii, w tym porwanie dwóch włoskich zakonnicek katolickich Marii Teresy Olivero i Cateriny Girauda,
- O. mając na uwadze, że większościowa ordynacja wyborcza, wysoce niekorzystna dla partii opozycyjnych, zastosowana podczas wyborów legislacyjnych w 2008 r., jest przedmiotem troski w Dżibuti, gdzie opozycyjna partia Ruch na rzecz Odnowy Demokratycznej (MRD) została zakazana w lipcu 2008 r. na podstawie całkowicie nieuzasadnionego twierdzenia, jakoby wspierała erytrejski atak na Dżibuti, podczas gdy przywódcy związku zawodowego Unia Pracowników Dżibuti/Ogólna Unia Pracowników Dżibuti (UDT/UGTD) nadal nie odzyskali miejsc pracy utraconych po zwolnieniu z powodów dotyczących ich działalności związkowej,
- P. mając na uwadze, że wśród organizacji pozarządowych i kół opozycyjnych panuje poczucie strachu wywołane nasilającą się kontrolą rządową i zmniejszeniem swobód politycznych wskutek ostatnio przyjętego prawa prasowego oraz ustawy o rejestracji partii w Etiopii; mając na uwadze, że ustawa dotycząca organizacji pozarządowych (proklamacja w sprawie rejestracji i regulacji organizacji charytatywnych i stowarzyszeń) przyjęta przez rząd Etiopii i zatwierdzona przez parlament może poważnie ograniczyć działalność międzynarodowych i etiopskich stowarzyszeń pracujących na rzecz równości, sprawiedliwości, praw człowieka i rozwiązywania konfliktów,

Bezpieczeństwo regionalne

1. wzywa rząd Etiopii do oficjalnego uznania linii demarkacyjnej wyznaczonej przez EEBC w postaci współrzędnych geograficznych między Erytreą a Etiopią jako ostatecznej i wiążącej; wzywa rząd Erytrei do wyrażenia zgody na podjęcie dialogu z Etiopią na temat procesu wycofania wojsk z granicy i fizycznego wytyczenia granicy zgodnie z decyzją Komisji Granicznej, jak również normalizacją stosunków między obydwojoma krajami, w tym powtórny otwarciem granicy dla handlu; wzywa społeczność międzynarodową oraz UE do wywierania nacisku na obie strony w celu wyjścia z obecnego impasu;
2. wzywa Radę do wyznaczenia specjalnego przedstawiciela/wysłannika UE w regionie Rogu Afryki;

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

3. wzywa Radę i Komisję do dalszych wysiłków podejmowanych w ramach regionalnego partnerstwa politycznego na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju w Rogu Afryki w celu wskazania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które mogłyby pociągnąć za sobą współpracę funkcjonalną między Erytreą a Etiopią, np. w obszarach dostaw energii, handlu transgranicznego i portów;
4. wzywa rząd Erytrei do ponownego rozważenia obecnej decyzji o zawieszeniu członkostwa w Międzyrządowym Organie ds. Rozwoju (IGAD); wzywa przywódców Unii Afrykańskiej (UA) i IGAD do dalszego angażowania Erytrei i zachęca rząd do powtórzenia przystąpienia do działań w zakresie współpracy na szczeblu regionalnym i subregionalnym;
5. wzywa rząd Erytrei do wyrażenia zgody na zaproszenie – wspólnie z rządem Dżibuti – niezależnej misji rozpoznawczej w celu przyjrzenia się sytuacji w rejonie Ras Doumeira; wzywa obie strony do stosowania dialogu i metod dyplomatycznych w celu przywrócenia stosunków między oboma krajami;
6. wzywa Radę i Komisję do dalszego wspierania rozwoju instytucji w Somalii, wdrożenia porozumienia pokojowego z Dżibuti oraz działań organu IGAD podejmowanych w ramach procesu pokojowego; nalega na wzmocnienie misji AMISOM oraz terminowe rozmieszczenie sił stabilizacyjnych, jak tylko pozwolą na to warunki polityczne i sytuacja w zakresie bezpieczeństwa;
7. potępia coraz częstsze ataki na osoby niosące pomoc humanitarną, mające miejsce w ostatnich kilku miesiącach, które poważnie ograniczyły operacje pomocowe i przyczyniły się do pogorszenia sytuacji humanitarnej w Somalii; wzywa koordynatora ONZ ds. pomocy humanitarnej dla Somalii do wynegocjowania dostępu dla pomocy humanitarnej niezależnie od procesu pokojowego z Dżibuti, według kolejnych obszarów geograficznych, przyspieszenia dostaw żywności i ulżenia tragicznej sytuacji humanitarnej;
8. podkreśla, że wobec udziału Unii Europejskiej i wspólnoty międzynarodowej w dążeniu do północno-południowego porozumienia w Sudanie należy teraz zdecydowanie kontynuować wszystkie działania z myślą o jego wdrożeniu oraz nadal wywierać odpowiednie naciski; wzywa zatem Radę i społeczność międzynarodową do wzmoczonego wsparcia dla wdrożenia północno-południowego kompleksowego porozumienia pokojowego w Sudanie i do zapewnienia całkowitego rozmieszczenia połączonych sił Misji ONZ-UA w Darfurze (UNAMID);
9. wzywa radę i Komisję do dalszego udzielania wsparcia dla organu IGAD i jego działań na rzecz opracowania planu integracji dla regionu, a także do wzmocnienia jego instytucji;

Bezpieczeństwo żywnościowe i rozwój

10. wzywa rząd Erytrei do ściślejszej współpracy z organizacjami międzynarodowymi przy dokonywaniu oceny sytuacji w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego w celu umożliwienia terminowej i ukierunkowanej interwencji;
11. wzywa rząd Erytrei do udzielenia Komisji swobodnego dostępu do projektów finansowanych przez Komisję oraz do większej otwartości na pomoc techniczną w przypadku wspólnie uzgodnionych projektów i programów; wzywa go także do dostosowania proklamacji o organizacjach pozarządowych z myślą o zmniejszeniu wymogów finansowych dotyczących organizacji pozarządowych pragnących wziąć udział w działaniach rozwojowych w Erytrei;
12. wzywa rząd Etiopii do udzielenia pełnego dostępu organizacjom humanitarnym do regionu Ogaden w prowincji Somali oraz do zapewnienia wszystkich koniecznych warunków umożliwiających dotarcie pomocy do jej beneficjentów w całym regionie;
13. wzywa Komisję do dalszego udzielania wsparcia działaniom regionalnym będącym odpowiedzią na ponadgraniczne wyzwania przy pomocy regionalnego partnerstwa UE na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju, a w szczególności regionalnego zarządzania zasobami wodnymi jako istotnego elementu bezpieczeństwa żywnościowego;

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

14. wzywa Komisję do sprawdzenia, że żaden z jej programów pomocowych, włączając w to program „wynagrodzenie za pracę”, nie jest wdrażany przy wykorzystaniu pracy przymusowej;

Prawa człowieka, demokracja i ład administracyjno-regulacyjny

15. wzywa rząd Erytrei do wydania publicznego oświadczenia dotyczącego miejsca pobytu więźniów oraz ich stanu zdrowia oraz do oskarżenia i niezwłocznego postawienia przed sądem wszystkich osób przetrzymywanych z powodów politycznych i uwięzionych dziennikarzy, albo też do niezwłocznego i bezwarunkowego ich uwolnienia;

16. wzywa rząd Erytrei do pełnego przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności zgromadzeń, wolności wypowiedzi, wolności mediów i wolności sumienia;

17. wyraża głębokie zaniepokojenie dalszym więzieniem w Erytrei szwedzko-erytrejskiego dziennikarza Dawita Isaaka, przetrzymywanego w więzieniu od chwili aresztowania we wrześniu 2001 r., bez przeprowadzenia procesu sądowego, i żąda natychmiastowego uwolnienia Dawita Isaaka i innych uwięzionych dziennikarzy;

18. wzywa UE do ponownego przeanalizowania swego podejścia do Erytrei, jeżeli nie nastąpi żaden postęp w kwestii przestrzegania głównych elementów umowy z Kotonu (art. 9), zwłaszcza w najważniejszych kwestiach dotyczących praw człowieka (dostęp Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża do więzień, uwolnienie grupy więźniów G11);

19. wzywa przejściowy rząd federalny Somalii do potępienia porwania dwóch włoskich zakonnic katolickich oraz do podjęcia działań mających na celu przyspieszenie ich uwolnienia i zaprzestanie kolejnych porwań;

20. wzywa władze Dżibuti do ochrony praw politycznych partii opozycyjnych i niezależnych organizacji broniących praw człowieka, w tym do zapewnienia pełnych gwarancji wolności prasy, wolności zgromadzeń i wolności wypowiedzi; podkreśla potrzebę konstruktywnego dialogu między rządem a opozycją, prowadzącego do przyjęcia ordynacji wyborczej umożliwiającej sprawiedliwszą reprezentację parlamentarną istniejących partii politycznych; wzywa władze Dżibuti, by zezwoliły partii opozycyjnej MRD na podjęcie działalności i przywróciły na miejsca pracy wszystkich przywódców związku zawodowego UDT/UGTD zwolnionych z powodów dotyczących ich działalności związkowej;

21. wzywa rząd Dżibuti do podjęcia działań w celu zapewnienia lepszej ochrony praw związków zawodowych w prawodawstwie i w praktyce, zgodnie z odpowiednimi głównymi konwencjami Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);

22. wyraża ubolewanie, że parlament etiopski zatwierdził proklamację w sprawie rejestracji i regulacji organizacji charytatywnych i stowarzyszeń; wzywa do wprowadzenia w niej istotnych zmian w celu zagwarantowania podstawowych zasad dotyczących praw człowieka; wzywa do nieograniczonego wdrożenia tego aktu prawnego i nalega, by Komisja ściśle monitorowała jego wdrożenie;

23. wzywa władze etiopskie do dokonania przeglądu prawa prasowego i ustawy o rejestracji partii, a także składu Komisji Wyborczej w celu zapewnienia gwarancji dla praw politycznych partii opozycyjnych; wzywa władze etiopskie do zbadania doniesień o nękanii i arbitralnych zatrzymaniach działaczy opozycji i organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz do postawienia odpowiedzialnych osób przed wymiarem sprawiedliwości;

24. wyraża oburzenie z powodu uwięzienia Birtukan Mideksy, przywódczyni opozycyjnej partii Jedności na rzecz Demokracji i Sprawiedliwości (UDJ), i żąda jej natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia;

Czwartek, 15 stycznia 2009 r.

25. wzywa władze Etiopii do szybkiego rozpatrzenia wniosku o zarejestrowanie etiopskiego Krajowego Stowarzyszenia Nauczycieli (NTA) zgodnie z odpowiednimi ustawami i przepisami oraz do zaprzestania prześladowań członków tego stowarzyszenia;

26. wzywa rządy Etiopii, Erytrei i Dżibuti oraz Radę, by zgodnie z art. 8 i z załącznikiem VII do zmienionej umowy z Kotonu przyjęły wspólne uzgodnienia dotyczące pogłębienia dialogu politycznego na temat praw człowieka, zasad demokracji i praworządności, obejmującego wspomniane wyżej kwestie, w celu określenia punktów odniesienia i uzyskania namacalnych wyników i postępów w terenie;

27. uznaje, że wybory w Sudanie powinny się odbyć w 2009 r., ale odnotowuje fakt, że nie wprowadzono jeszcze zmian w aktach prawnych ograniczających wolność wypowiedzi i stwarzających się osób prywatnych, partii politycznych i mediów oraz naruszających kompleksowe porozumienie pokojowe i tymczasową konstytucję państwa, nie utworzono też Krajowej Komisji Praw Człowieka; podkreśla, że uchylenie tych aktów prawnych i zastąpienie ich prawodawstwem zgodnym z CPA i INC oraz utworzenie Krajowej Komisji Praw Człowieka to warunki niezbędne do utworzenia otoczenia, w którym mogą się odbyć wolne i uczciwe wybory;

*
* *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządów państw członkowskich, przewodniczącemu Komisji Unii Afrykańskiej, urzędującemu przewodniczącemu Zgromadzenia Unii Afrykańskiej, sekretarzowi generalnemu Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, rządów i parlamentom krajów tworzących Międzyrządowy Organ ds. Rozwoju, a także współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.

Strategia UE wobec Białorusi

P6_TA(2009)0027

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie strategii UE wobec Białorusi

(2010/C 46 E/16)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji na Białorusi, a w szczególności rezolucję z dnia 9 października 2008 r. w sprawie sytuacji na Białorusi po wyborach parlamentarnych w dniu 28 września 2008 r. ⁽¹⁾,

— uwzględniając złożoną w imieniu Unii Europejskiej deklarację prezydencji w sprawie wspólnego stanowiska Rady 2008/844/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. zmieniającego wspólne stanowisko 2006/276/WPZiB dotyczące środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym urzędnikom z Białorusi ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0470.

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 56.